# "La gent de Síria s´arrisca per arribar a un destí no gens fàcil"

## Ahmad Basal és refugiat i Nachaat Waez Sawas l'ha acollit a casa seva, a Salt



"La gent de Síria s´arrisca per arribar a un destí no gens fàcil"

MAIRENA RIVAS/EMPORDÀ.INFO

Ahmad Basal va néixer a Alep (Síria) fa 26 anys. Fa sis mesos va arribar a Girona amb res a sobre i uns quants quilos de menys. El seu testimoni és l´exemple del pànic que viuen centenars de milers de sirians que fugen de la guerra al seu país. Ell ha pagat a les màfies per pujar a una pastera; s´ha desplaçat per Europa amagant-se per rutes alternatives, per no ser enxampat i portat a un camp de refugiats, i ha arribat fins aquí amb l´esperança d´iniciar una nova vida.

A Ahmad Basal, li han obert les portes de casa seva, a Salt, uns compatriotes seus. Un d´ells és el sirià Rafaat Sarajeddin, que fa 14 anys que viu a Catalunya. Tots dos es van conèixer a Turquia, on Rafaat havia anat a portar ajuda humanitària emparat per l´Associació Solidària amb el Poble Sirià, i on Ahmad es trobava refugiat.

Rafaat va dir a Ahmad que podia allotjar-se amb la seva família, a Salt, però assolir aquesta fita no estava exempt de riscos: l´odissea del refugiat va durar 45 dies creuant les fronteres de nou països. El sogre de Rafaat, Nachaat Waez Sawas, ha acollit Ahmad com a un fill. Aquesta família de sirians també va aconseguir, fa tres anys, que el jove Azhar, germà de Rafaat, arribés fins aquí fugint de la guerra.

Ahmad Basal ha estat convidat per la nova associació altempordanesa Amb les Teves Mans per parlar de la seva experiència. Està aprenent català i diu que li agradaria poder dedicar-se a la pastisseria, la seva professió.

Com ho va haver de fer per arribar fins a Salt?

De Turquia, vaig anar com tothom fins a Grècia, en pastera. Em va costar tres intents però al tercer ho vaig aconseguir. El passatge per aquest trajecte de quatre hores em va costar 1.100 euros. Vaig arribar a una illa molt petita que no sé com es diu, però em vaig registrar a Samos. D´aquí vaig anar a Atenes i després cap a Macedònia, Sèrbia, Hongria, Àustria, Alemanya, França i, finalment, Girona.

Es coneixia amb la família de Nachaat Waez Sawas?

(Cal dir que Nachaat Waez Sawas, que treballa de funcionari de l´administració espanyola i parla perfectament el català, li fa d´intèrpret)

No ens coneixíem d´abans. Som de la mateixa ciutat, d´Alep, això sí. Quan jo era a Turquia vaig conèixer Rafaat, que va venir de Salt a portar-nos roba i material als refugiats. Li vaig manifestar el meu interès per venir on viu ell amb la seva família i ell em va dir que quan jo volgués ho podia fer. Vaig pensar que aquí podria muntar el meu negoci de pastisseria i reiniciar la meva vida per mi mateix.

Quina ajuda institucional ha rebut des que ha arribat?

He sol·licitat l´asil polític però triga molt. M´han donat un permís de sis mesos, però en aquest temps no m´ha autoritzat per treballar. És quan renoves el permís que ja t´autoritzen a treballar, però l´asil segueix en tràmit. I els permisos es renoven cada sis mesos. Ara estic fent un curs de català.

On és la seva família?

Tinc els meus pares, els meus quatre germans, la meva germana i la resta de la meva família repartits, uns a Aràbia Saudita i els altres al Líban.

De quina manera es va produir la seva fugida de Síria?

Vaig ser l´últim de la meva família a sortir del país. Era a la ciutat de Lataquia, quan encara no hi havia conflicte. Però quan van començar els bombardejos em vaig veure obligat a marxar, com tothom.

Quin sentiment li produeix veure els seus conciutadans en situacions tan dramàtiques?

Vaig trobar-me com ells i el que jo sento és el mateix que senten ells. Els veig desprotegits i sense seguretat. La gent del meu país s´ha d´arriscar per arribar a un destí que no és gens fàcil.

Quin missatge ha volgut donar a les persones que l´han vingut a escoltar a Figueres?

Als sirians ens agradaria que la gent entengués que no hem marxat del nostre país per voluntat pròpia i que no som immigrants. Som refugiats. Els sirians no havíem tingut mai costum d´emigrar, només sortíem del nostre país per estudiar fora. Pocs han sortit per necessitat. No existia el fenomen migratori. La majoria de sirians que viuen a l´Estat espanyol són metges, que van marxar de Síria als anys 70 per ampliar els seus estudis.

Vostè imaginava que una crisi tan cruenta pogués afectar Síria?

(Intervé Nachaat Waez Sawas)

No se´ns passava pel cap i molt menys que durés tant. Pensàvem que la comunitat internacional ho aturaria però després de tant de temps no s´ha fet res. Ens han girat l´esquena, tant a Síria com als sirians. Han guanyat més els interessos propis que els interessos de la població civil. A Líbia va passar més o menys el mateix i en unes setmanes ho van tenir resolt. Síria està pagant un preu massa alt, un milió de morts.

Les xifres són esgarrifoses.

(Continua Nachaat Waez Sawas)

El país està destruït. Alep, la nostra ciutat, està destruïda en un 70%, i Alep és com Barcelona. Aquesta última setmana ha estat dramàticament sagnant, perquè han atacat totes les escoles i tots els hospitals. Parlem d´una ciutat de sis milions d´habitants, la més antiga del món, la ciutat de la ruta de la seda. És increïble. A la comunitat internacional no els interessem. Primer van ser les promeses americanes, després les europees. Els russos i els xinesos aixequen el vet, després intervenen els països àrabs, però tot són interessos.

Creuen que hi ha solució?

(Ara parla Rafaat Sarajeddin)

Quan va iniciar-se el conflicte a Líbia i en altres països àrabs, la gent d´aquí em preguntava si això podria passar al meu país. Jo sempre contestava que no. Síria sempre ha estat molt tranquil·la. Però el que va passar és que les màfies i els interessos de molts països van posar l´ull a Síria. La solució la tenen Europa i els Estats Units. L´únic que haurien de fer és treure el règim, on hi ha 100 o 200 persones. Però, en lloc d´això, permeten que el problema afecti milions de persones. Permeten morts, minusvalideses, desapareguts...

Vostè [a Rafaat] ha estat recentment a Turquia en representació de l´ONG que van crear el 2013, l´Associació Solidària amb el Poble Sirià. Quina impressió se´n va endur?

La cosa està fatal. No entenem com els turcs aguanten tant. Si això segueix així hi haurà una tercera guerra mundial.

Entenc que els causa impotència veure des d´aquí tot això que està passant.

(Intervé de nou Nachaat Waez Sawas)

Els sirians patim. En el meu cas, encara tinc família allà, germans, nebots, oncles... i avui ens arriben males notícies perquè ataquen el barri on viu la nostra família. Portem cinc anys rebent notícies i ens causa moltíssima impotència no saber quan acabarà tot això.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/03/02/gent-siria-sarrisca-arribar-desti/770552.html?utm_source=rss